

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Szécsenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Hivatalos óra: d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5-ig.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilvántartási cikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.**ELŐFIZETÉSI ÁRAK.**Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,
— évnegyedre 1 frt 50 kr

Külsőeknek, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak:egy 30 négysszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

DEÉS, 1889. nov. 22.

A vidéken általános a pénz-szűke feletti panasz, s midőn a bankok és pénzintézetek, főleg a nagy városokban, milliók felett rendelkeznek, azalatt a kisebb vidéki városokban, — bel- és külföldön egyaránt közös a pénz-szűke feletti panasz.

De ez legáltalánosabb nálunk, mint a kikutatkorunk nagy átalakulásai készületlen találtak; kik nem birtuk és birjuk azon anyagi és szellemi fölényeket, melyeknek okos fölhasználása által magunknak egy jobb létet biztosíthatunk volna. S e mostoha helyzetünkben foly, hogy, midőn régi jövedelmink forrásai kimerültek, újabbakat nem nyitva, mindinkább előtérbe lép a megsokasodott kiadások közt az általános pénztelenség.

Kell-e csattanósabb bizonyíték, mint az, a mit a regálé-előlegekről hallunk? — Tudvalevőleg a regálétulajdonosoknak törvényadta joguk van, a mint a megváltási-összeg megállapított, ez összeg kétharmadát kérni előlegül 6 százalék mellett.

Midőn e törvényjavaslat megszavaztatott a mult tavasszal, akkor még nem sejtettük, hogy rossz termésünk lesz, mely tömegesen fogja kényszeríteni a földbirtokos-regálétulajdonosokat az előlegek igénybevételeire. Pár hét óta óriási tömegekben érkeznek a folyamodványok ily előlegek iránt, — dacára annak, hogy e kölcsönök aránylag elég drágák. Sőt sokan az érdekeltek közül azért is sietnek mennél előbb kiegyezni, hogy minél gyorsabban juthassanak ez előlegekhez.

A jelen évszázadban két oly időszak volt, melyben a jólét fejlődése óriási arányokat öltött.

Az első azon korszakba esik, midőn a vállalkozási kedv ama találmányokat, melyek a kézierő helyébe a géperőt alkalmazván, az áruk olcsóbbadásával óriási néptömegek számára tettek hozzáférhetővé oly szükségleti cikkeket, a miket ezelőtt nem ismert.

A második fellendülési korszak a gőzhajók és vasutak létrejöttével vette kezdetét, a közlekedés végtelen megkönnyítésével, s a közlekedési eszközök létesítésére fordított milliárdokkal.

E két időszak közgazdasági lendületének tényezői: a találmányok és közlekedési tökélyesbülés korszaka.

Ez utóbbi korszakot azonban az aránytalan tulprodukezió által előidézett meddőség követte. Az emberek fogyasztóképessége nem emelkedett oly arányban, mint az emberiség termelőképessége; s ez volt mindama bajok oka, melyek a társadalmi harezot idézték fel.

A helyzet azonban, az utóbbi évek alatt, különösen az ipari államokban, sokat javult.

De minthogy minden következménynek oka is szokott lenni, keressük ennek az okát.

Azon verseny, melyet a mechanikai felfedezések idéztek elő, nagyrésztben már rég lezajlott, a vasutak rég elkészültek, új piacok nyíltak meg, sőt a védvám kezdi nyugtázni az iparállamokat, — s a javulásnak mégis némi jeleit látják.

Hát ennek egyszerű a magyarázata: hogy a mi ezelőtt a találmányok és vasutak voltak, az most — a hadi felszerelések.

A hadügyminiszter vásárol: lábbelit, ruhát, fát és aczelt fegyverek számára; a kormány stratégiai czélokra új vágyakat rakat le, kitérőket építtet és a kocsik szaporodnak. Világos, hogy ily módon élénkíti teszi az ipari mozgalmakat. A munkásoknak a biztos bér lehetővé teszi, hogy jobban táplálkozzanak, s így a legfontosabb ipartermékek fogyasztási viszonyait javítja; ily módon fűződik egyik szál a másikhoz s előtünk áll a legújabb lendület valódi oka is.

De e helyzet consequentiái önkéntelenül élénk tolulnak. A népek már csaknem teljesen kimerültek; a katonai kiadásoknak előbb-utóbb, de bizonyos, hogy rövid idő alatt véget kell érniök. S ebben fekszik az iparra nézve veszélyes állapot. Amint az improductív katonai befektetések véget érnek, s üzemi csupán a productív, a természetes irányokba lesz kénytelen terelődni: el nem maradhat az a hatalmas reakció, mely mindig elő szokott állani olyankor, midőn egy hatalmas közgazdasági lendület nem szaporítja egyszersmind valósággal is a nemzet vagyonát.

És ennek szomorú következményei első sorban minket fog sújtani, mint a kik földjeinkre vagyunk utalva. Mert, ha helyzetünk ma se igen vigasztaló, mennyivel inségesebbé válhatik majd akkor, ha az ipari üzem korlátozásával a fogyasztás is megcsappan, a keresetüktől megfosztott munkástömegek részéről.

Ezek semmikép se mondhatók egészséges viszonyoknak: míg a termelő osztály a konkurrenzia, a védvámok s a pénztelenség

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

József főherczeg és családja.

Midőn József főherczeg s családja magánéletének részleteit közöljük, tesszük a reményben, hogy ebből a fontos consequentiát ur és polgár, hivatalnok és kereskedő eléggé okosak lesznek levonni. S azt hisszük, hogy ebből a pusztá elmélkedésnél érthetőbb tanúságot, intést, példát meríthetnek a szülők, most, midőn az elfogult szülői szeretet által a gyermekek tulbecsülésének szomorú példáit naponként láthatjuk; most, midőn nem egy szülő anyagi és társadalmi állása tekintetbe vétele nélkül — piperézi drága magzatát, a nélkül, hogy azoknak igyekeznének a felesleges kiadások mellőzésével valamit jövedőre is megtakarítani.

József főherczeg ő fenségének udvartartása nem nagy. A fenséges ur — saját személyére nézve — mellőztetni kíván minden parádét. Még a köteles hódolatnak szokott jeleit is szívesen elengedi. Mindannyiszor nevet, valahányszor az udvartartáshoz tartozó személyzetnek az etiquette által előírt köszöntését kell fogadni. Ez a köszöntés t. i. mély meghajtásból és e szavakból áll:

— Lábaihoz borulok császári és királyi fenségednek!

A fenséges ur rendszerint azt szokta az ilyen köszöntésre válaszolni:

— No hát csak keljen föl!

Koránkelőbb ember kevés van az országban, mint József főherczeg. Nyáron 3 óraker, télen pedig 4 óraker szokott fölkelni; de azért senki

től sem igényli, hogy megelőzze valaki a háznál. Viszont azonban korán is szeret lefeküdni. Rendszerint öste 8 óraker nyugodni tér és általában esti 9 órán tul nem szívesen marad ébren. Mind azáltal, ha vendég van a kastélyban, nincs rá eset, hogy a fenséges ur el ne térjen rendes szokásaitól, mert szívesebb házigazda nincs az egész vármegyében.

Egyébiránt az egész főherczegi ház korábban ébred, mint sok nyárspolgár, ki a hosszú alvásban keresi az uraskodást. (?) Reggel fél hét óraker már maga a fenséges asszony is fenn van és személyesen néz utána, hogy a két kicsi leányt jól gondozták-e az áják; mert a két kicsi most az édesanyjuk szemefénye.

Klotild főherczegnő, kiben egy uralkodónőnek minden szükséges kelléke megvan (hisz a Koháryak erélyes s félig magyar véréből való), valóságos mintaképe a jó anyának.

Leányainak nevelését a lehető legközvetlenebbül vezette és vezeti. Személyesen ügyel fel a kicsinyekre s ritka éjjel, hogy fel ne keljen s meg ne látogassa a piczi Erzsébet és Klotild főherczegnőket: nincsenek e kitakarózza? nem lázas-e az álmuk? (Hát a „bonne“-k?)

Ha beteg van a háznál, a fenséges asszony el nem mozdul a betegágy mellől és csodálatos kitarással tud virrasztani több éjszakán át egymásután.

Mint minden igazi magyar háznál, úgy Alcauthon is a főherczegasszony a ház lelke. Gondoskodása mindenre kiterjed, s hogy a gyermekeinél alkalmazott nevelési rendszer mily egyszerű, arra kétségtelen és élő tanuk az egész család egészséges gyermekei.

Pedig sok anyanya csak szokni fog, ha olvassa,

mily életrendhez vannak szoktatva a kicsinyek. (Nem bonbonokkal tömik magukat.)

Reggelre a kis fenségek egy-egy csésze igen erőre főzött orosz teát kapnak. Ebből áll az ozsonnájok és vacsorájuk is. Ebédre levest esznek és valami husfélét. Semmi egyéb tápszert nem vesznek magukhoz. Szinte meglepőnek látszik, hogy ily szigorú életrend mellett oly kővérek és egészségesek (!?).

Altalan a főherczegi család asztala rendkívül egyszerű. A pontban déli 12 óraker tálalt ebéd négy öt fogásból áll; a vacsoránál pedig, melynek esti 7 óra a rendes ideje, ritkán kerül két-háromféle ételnél több az asztalra.

Klotild főherczegasszony rendszerint az egész napot leányaival tölti. Olvasmányok, rajz, zene és séta a közös kedvteléseik. Sztáray grófnő, az udvarhölgy, egy kiváló műveltségű s igazán megnyerő modoru fiatal delnő, egészíti ki a társaságukat.

Toilette-jeik izléses egyszerűségét a Margitszigetről is ismeri a főváros közönsége. Akárhány vagyonos polgárcsalád nőtagjai üznek nagyobb fényt öltözké dolgában, mint a főherczegnők. — Kedveltebb ruháikat valóban addig viselik, míg össze nem szakad. (Jó lesz ezt tudásul venni.)

Főleg Mária Dorottya főherczegnő szereti az öltözkébeli egyszerűséget. Vig kedélye dacára vonzódik a magánélet is és gyakran lelik őt csendes áhítattal elmerülve. A vallásosság általában kiváló erénye a főherczegi családnak. (Ezt nem árt megjegyezni.)

Margit főherczegnő, a Thurn-Taxis herczeg szép menyasszonya, legélénkebb valamennyi közt. Beszéli, hogy a kelengye, mely számára készül, nagyon szép, de meglepően egyszerű. Nincsen ab-

kórságában sanylik: addig az iparágakban. mutatkozó közgazdasági fellendülésnek nincs biztos alapja.

Ez egy oly helyzet, mellyel mindenkinek számolnia kell — a jövőt illetőleg. M—r.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága e hó 16-án d. u. 4 órakor tartotta meg rendes havi ülését. Br. főispán ömlga akadályoztatva lévén, Szarvadi Pál kir. tanácsos alispán elnökölt. — A választott bizottsági tagok közül csak Róth Pál és Retteg Sándor voltak jelen. Bárány Lukács és gr. Wass Béla elmaradásukat igazolták.

Az ülés megnyitván, Bándy György aljegyző a többiek közt előterjesztte a miniszter leiratát, mely szerint a kékesi járás inségesei részére kért 30,000 frt helyett csak ötezer forint segélyt engedélyezhetett, s felhívja a közigazgatási bizottságot, hogy az inségmunka-tervezetet a pénz utalványozása végett terjeszse fel. A kellő intézkedést megtették.

Az ülésnek ezenkívül oly közérdekű tárgya, melyet itt felemlitenünk kellene, nem volt, azért csak a havijelentések egyes részleteinek közlésére szorítkozunk.

Szarvadi Pál kir. tanácsos-alispán havi jelentésében elmondja, hogy október havában a közigazgatási ügymenetet gátló körülmény nem merült fel. A közhangulat a vármegye területén teljesen nyugodt volt. Államellenes cselekmények nem fordultak elő. A közbiztonság feltűnő módon megtámadva nem volt. Büneset előfordult hat, mezei és egyéb kihágási eset 263. A termények betakarítottak; az eredmény általában silánynak mondható. A szüret eredménye úgy minőség, mint mennyiség tekintetében kielégítő. A kérődző háziállatok között a járványos száj- és körömfájás nagyobb mérveket öltött, úgy, hogy a bethleni és kékesi járás legtöbb s a deési és szamosújvári járás számos községének marhaállományát

ellepte. A járvány elég gyors és szelid lefolyásu, s terjedésének megakadályozására az óvintézkedések foganatosítva lettek. Több baromvásár megtartása betiltatott.

Dr. Gajzágó László tisztifőorvos elmondja, hogy Veresegyháza, Kékes és Szépkényerü-Szent-Márton községekben a vörheny járványosan és más községekben szorványosan mutatkozott; kanyaró, vörheny, toroklob s hőkhurut egyes eseteit kivéve semmi más fertőző vagy járványos kór nem fordult elő, s a szorványos időszak bántalmak is a rendes arányokat sem a megbetegülések, sem a halandóság számában nem multák felül. A hasznos háziállatokra vonatkozólag ugyan azt jelenti, miket az alispáni jelentésből már fennebb idéztünk.

Pöcz Ferencz a pénzügyigazgatóság képviselője jelentésében fel van tüntetve, hogy az 1889. év négy negyedére helyesbített adótarozás összesen 686,929 frt 79 krt tett. Ebből október hó végéig befizettetett 315,082 frt 18 kr., s az eredményt összehasonlítva a mult év hason időszakában elért eredménynel, az adóbefizetés ez évben 30,723 frt 85 krral kedvezőtlenebb. Ezen feltűnően nagy visszaesésnek november hó végéig leendő pótlására az intézkedést megtették, s a hó végén tul mutatkozó hátrálékokért, a már korábban kimondott felelősség az előjáróságok ellen késedelem nélkül alkalmazásba fog vétetni.

Az ülés esti egynegyed hat órakor az elnöklő alispán éljenzésével záródott be.

Színház.

T. szerkesztő ur! Beszélük, hogy színészkörök nincsenek megelégedve a színházi tudósítással, mert nem méltányol kit-kit érdeme szerint. Én, mint e lap szorgalmas olvasója, figyelemmel kísérve a rövidre szabott egyszerű megemlékezéseket, láttam, hogy a tudósítónak kritikát írni szándéka sem volt, beérte egyes jóakaratu megjegyzésekkel, melyek inkább a közönség hangoztatott véleményének visszhangjai, mint az ő saját nézetei voltak.

herczegnek a „Czigányokról“ szóló dolgozata.

József főherczeg bőséges nyelvatatokkal igazolja a cigányok indus eredetét.

Érdekes az értekezésnek ama része, a melyben a cigányvajda vendégszeretetről beszél. A hetvenes években meglátogatott egy cigányvajdát, a kinél aztán tanulmányozás czéljából több órát töltött.

— Sokat beszélgettem — ugymond — a vajdával, igen tisztán beszélt a cigánynyelvet magyar tájszólás szerint. Az alatt láttam az asszonyt leányával a konyhában sürgölődni, mely is a szoba és tornác között volt. Már bucsuzni akartam, midőn a vajda megfogta kezemet és azt mondta nekem:

— Csak ma dzsasz bokhále mre kheresztar baro rája? (Csak nem mégy el éhesen a házamtól nagy uram?)

— No ez szép lesz gondoltam magamban; eszembe jutott a cigány étlapon otthonos „deglett malacz“. De, hogy bámultam, mikor a nők szép tarka szövetű abrosszal terítették be az asztalt, egészen tisztességes tányérokat, kanalakat, villákat, késeket raktak fel. Nem voltak ugyan egyöntetűek, de valami khinai ezüsből lehettek. Következtek aztán még más üvegpoharak, s egy pintes négyszög-üveg aranszinű borral s egy jó hosszú fehér czipó. Most már vigyáztam, hogy úgy viseljem magam, mint a vajda, nehogy valami kortorarnak (sátorosnak) nézzenek. A leány tálalt fel. Először is egy tál párolgó bibloval (köles-kása disznósirban rántva). Nagyon jó volt. Aztán egy tál sült disznószelettel, de az már fölséges volt. Ilyent még otthon sem ettem. Ülésünk úgy volt rendezve, hogy az egyik oldalon a vajda ült a feleségével, a másikon a leány meg én. A leány vagdalta nekem a hust, nem engedte, hogy magam aprítsam. Jó félóráig falatoztunk nagy csöndben, aztán ittunk egyet, s miután az asztalt leszedték, rágyujtottunk. De most már én rukoltam ki a jó szivarokkal. Szivta is az apa, anya és leány. Késő este volt, mikor bucsut vettem. Megcsókolt a vajda, az asszony, de meg a leány is — az már olyan eredeti cigány szokás — és elkísérték a Cikánia végéig. Ott bucsuztak csak ők sok szép szóval.

Távol van tőlem a szándék és sokkal jobb indulattal vagyok a színtársulat és vezetői iránt, hogysen működését éles bírálat alá kívánnám venni, vagy a hiányokat, felmerülő fogyatkozásokat keresve, a valódi érdemet mellőzni akarnám. Elismerem, — miként azt a T. szerkesztőség is tette, — hogy a társulat „a maga egészében jó, jobbat alig várhatunk Deésre“, s ismétlem, hogy megérdemli a közönség nagyobb mérvű támogatását és elismerését, mint a minövel eddig szerencsétlente, de azt — akárkitől jönne is, — visszatartásom, hogy egyes előadásoknál sok kifogásolni való ne merült volna fel, s ennek okát talán abban is kereshetjük, mert a szamosújvári előadások következtében a társulat ereje is megerősült.

Épen ezért becses engedelmével a T. Szerkesztő urnak, megkísérlem a legközelebb lefolyt előadásokról saját, minden elfogultságtól ment szerény nézeteimet elmondani, s ha azok a n. é. színházlátogató közönség véleményétől eltérnének, úgy előre is bocsánatot kérek.

Az ezelőtt lefolyt hétre, vagyis e hó 16-ikára térek vissza, a mikor „Király és por“ című 4 felvonásos, dalokkal fűszerezett francia vigjátékot adták. Maga a darab nem sokat ér. Főalakjának, IV. Henrik francia királynak — kit Kovács kellő méltósággal, s a hol kell, leereszkedéssel személyesített, — mintája „Mátyás diák“-ból van véve, de az események oly nehézkesen és egyhanguan fejlődnek, hogy a néző felvonásról-felvonásra unatkozik. Az egész előadás alatt csupán Csige, mint együgyű szolga birta egy párszor mosolyra a közönséget. Második alakja a darabnak Jean Gomárd paraszt. Ezt helytelenül fogta fel és alakította Bárdy, mert egy ember, a kit az ég minden javaival, gazdagsággal, jógyermekkel megáldott, semmi vágya nincs, a ki királynak mondja magát a maga jószágán, s a királyt nem akarja látni, mert — szerinte — ez a fény és pompa között sok gondnal és nyugtalanul él, nem lehet oly kétségbeesett szájalomraméltó alak, minőt Bárdy bemutatott. Miklósy Ilonka Rosannát, a por leányát, kinek szíve szerelemre gyul Armand gróf (Könyves) iránt s ennek neje is lesz, igen szeretetreméltón személyesítette, Miklósy Ilonka az ő naivitásával mindig csinos és kedves jelenés a színpadon.

Fel kell említenem még Herveyt, ki Clementet, a por fiát sok igyekezettel játsza. Látszott rajta, hogy szerepét jól betanulta, s több gyakorlattal hasznavehető színész válhat belőle. Az első felvonásban a színpad mögötti ének és zene eléggé sikerült.

Vasárnap a „Sárga csikó“, Csepregi népszínműve került színre. Az előadás egészben és részleteiben kifogástalan volt. G. Petrovics Ilka (Erzsi) ismét remekelt, ügyes, eleven játékát és gyönyörűen énekelt dalait a közönség sűrű tapssal jutalmazta és ismételtette. Nem kevesebb dicsérrel szólhatok Csigéről (Laczi) is. Kömley pusztabírója kitűnő alakítás volt. Bárdy (Bakay), Kovács (Csorba Márton), Nagyné (Agnes), Kendy (Csárdás) és Könyves (Bogár Imre) az író intencióit dicséretes sikerrel érvényesítették. Miklósy Gábor (Peti) ez alkalommal szerepébe beletalálta magát.

Kedden báró Bánffy Dezső főispán ömlgának a Szent-István-rend kiskeresztjével lett kitüntetése alkalmából disz-előadás volt. A színbáz zsufolásig megtelt közönséggel. Egyébiránt a közönséget nem annyira az előadott szindarab-részletek, mint az ünnepelt főispán iránti osztatlan őszinte tisztelet és ragaszkodás hozta egybe. Színrehozták a „Szigetvári vértanuk“ első felvonását, a „Csikós“ népies jeleneteit és a „Csigánybáró 2-ik felvonását. Az előadás méltó volt az ünnepélyes alkalomhoz. Bárdy, mint Zrinyi Miklós, Tólvölgyiné Anna, G. Petrovics Ilka Rózsi, Csige Bandi-csikós, Feketéné Arzena és Nyiregyházi mint Barinkay tündek ki. A rendezőt figyelmeztetem, hogy a színpadi kiállításra jó volna több gondot fordítani, mert az apróbb hiányok is, — például mikor a „Czigánybáró“-ban a megtalált kincset szivardobozokból szedik ki, — nagyon rontja az illusiót. A Miklósy Gyula által tervezett és rendezett alkalmi képlet nagyon szépen sikerült. A főispánnak két angyal által tartott arcképe láttára a közönség zajos éljenzése hangzott fel. Jelképezve volt a tudomány, művészet és ipar. Szerdán a diszelőadást ismételték, de csak közepes

ban semmi fölösleges és semmi okatlan fényűzés. Tanulhatnának belőle sokan, kiknél drágább a kelengye, mint a hozomány.

A két fiatal főherczeg Holdházy apát és a benzés tanárok társaságában komoly foglalkozásokkal tölti a nap legnagyobb részét. A tanórakon kívül azonban együtt van az egész család s néha szinte zajos a ház a gyermekek vidámságától.

Jócsi főherczeg már az ifjúkor komolyabb szakába lépett ugyan s nem játszik többé, de László főherczeg, a fiatalabb, gyermeki kedvteliséssel évődik még kis nővéreivel s nem egyszer osztozik játékaikban is. Bizony a homokban is játszanak néha. (Hány uraskodó szülő van, ki ezen a test fejlődésére és az egészségre jótékonyan befolyó ártatlan elszoródástól zárja el gyermekét.)

Mintaszerű családi élet az, a mit az alsuthi kastély ódon födele rejt. József főherczeg és felesége neje valóban boldog szülők. Gyermekeik szépek, egészségesek és okosak egytől-egyig. — Rajongó szeretettel csüggnek atyjukon. És csodálatos, hogy az alsuthi boldog házi élet egyszerű körében növekedett gyermekek az udvari élet légkörében sem idegenek. Az egyszerű leánykák, ha kell, a bécsi vagy budapesti várpalota ünnepélyein a legfényesebb jelenségek tudnak lenni. Otthon érzik magukat mindenütt.

Királyasszonyunknak különös kegyeit élvezik a főherczegkisasszonyok. Thurn-Taxis herczeg frigye Margit főherczegnővel nemcsak a szívek szeretete s a szülők beleegyezése, de ő felsége a királyné óhaja is.

Stefánia trónörökösnének Mária Dorottya főherczegnő a kedvence. Igaz és mély baráti viszony az, melyre e két, egyaránt bájos és életkorra nézve is még különböző fejedelmi hölgy lépett. Vajjon mikor ez a két fenséges barátnő vidám kacajjal lejtett karöltve az abbazia park fehér porondján, ki sejtette volna, hogy Szent-István koronájához nem az a boldog fiatal asszony, hanem ez a reményteljes szép leány áll közelebb?

József főherczeg az irodalommal is foglalkozik s a csak most alakult néprajzi társulat első ülésén legérdekesebb tárgy volt József fő-

számu közönség gyűlt össze. Ez is igazolja azon közelebbi állításunkat, hogy városunknak csak egy színházlátogató közönsége van.

Csütörtökön „Thurán Anná“-t, Bartók Lajos 4 felvonásos drámáját hozták színpadra, közönszámu közönség előtt. Ez volt a hét folyamán a legsikerültebb előadás; a darabnak minden hatásos jelenete érvényre jutott. A babér első sorban Rónay Karolát illeti, ki Annát, a női hűség, szerelem és önfeláldozás mintaképét a művészi kivitel magas fokára emelte. Különösen sikerült a börtönben magánjelenete; a porkoláb leányával, — kit Török Mariska kedvesen személyesített, — az apjával és Borbálával s később a férjéveli találkozása megható volt. Kovács Velitorisza a töle megszokott kifogástalan, szabályos alakítás volt. Kovács a társulatnak oly elsőrendű tagja, ki a színirodalom bárminemű termékében a színpadon helyét megállja; ő az universalis színészek közé tartozik. Csige egy új szerepkörben mutatta be magát. Az öreg Thuránt játszta s láttuk, hogy nemcsak népszínművekben jó, hanem az ily fajta drámai szerepekhez szükséges kellékekkel is rendelkezik. Bárdy Konstilt, a cselszövőt kellő könyvnyűvérüsséggel és helyes felfogással állította elő. Az előadás sikerére határozó befolyással működött Tóvölgyiné Borbála és Könyves Leonhard szerepében. Könyves jóigyekezetű, megnyerő külső fiatalember, kellemes organummal bír s szorgos tanulmány és gyakorlattal igen jó színész válik belőle.

Ezek valának a mult hétről szerény nézetem, s ha a T. szerkesztő ur megengedi, e helyen felkérem a n. é. közönséget, hogy e jóra való szintársulatot melegebben pártfogolja!

Szemlélő.

VEGYESEK.

— **Községiülés.** Vármegyénk törvényhatósági bizottságának f. évi december 7-én d. u. 4 órakor rendkívüli közgyűlése lesz, melynek tárgysorozatát mai számunk hivatalos rovata hozza.

— **Birói kinevezés.** A deési járásbírószághoz Bodó Sándor brassói alügyész neveztetett ki járásbírónak,

— **A helybeli virágzó nőegylet** megünnepli fennállásának 25 éves jubileumát. E jubileumra december hó 8-án ünnepélyességek rendeztetnek. Az ünnepélyességek sorrendje a következő: Nagy mise a róm. kath. templomban d. e. 10 órakor. 2. Nyilvános diszközségiülés a megyeház tanácskozási termében d. e. 11 órakor. 3. Közébed d. u. 2 órakor az Angol-szálloda éttermében. 4. Ünnepélyes tisztelgések a délután folyamán. 5. Táncmulatsággal végződő hangverseny az Angol-szálloda nagytermében este 7 órakor.

— **Deés város képviselőtestületének** felelő részben választás alá eső tagjai megválasztása f. hó 18-án ejtetett meg. A város felső választókerületében Kovács Samu elnökle alatt szavazattöbbséget kaptak: Szarvadi Pál, Kustár Károly, Nagy Benedek, Módi Gy., Szarvadi Farkas, Miklós Sándor és Rutka Adolf. Pótagoknak meglettek választva: Vas István és id. Basa Lajos. Az alsókerületben Voith Gergely elnökle alatt szavazattöbbséget kaptak: Hermann Tivadar, ifj. Gál János, Hatfaludi József, Róth Károly, Németh János, Szarvadi Adolf, Kustár Károly. Pótagoknak meglettek választva: Szántó Márton és Kustár Sándor. Mindkét kerületben a választás élénk érdeklődéssel folyt le.

— **A mult keddi hetivásár** közepesen volt látogatva. A gabnafélék közt csak a zab volt a legkeresettebb, aztán a törökbuza, de árúk nem emelkedett. Búza és rozs nagyon gyéren volt behozva. Baromfi volt elég; a csirkék nagyságuk szerint 20—50 kr. közt váltakoztak. Egy szép pár pulyka 2 frton kelt. Zöldség is, főleg káposzta, sok volt; a káposztának száza a nagyobb fajból 6—7 frton tartatott. Krumplinak litere a nemesebb fajból 40—50 kr. volt. A barompiacson folytonosan nagy pangás uralkodik, nincs semmi üzlet; alant árakban inkább csak a helyi mészárosok által vásároltatnak; még a sertések árában sem mutatkozik emelkedés.

— **Jutalomjáték.** Fekete József színházi karmesternek f. hó 26-án (kedden) jutalomjátéka esz. Előadatik „Ördög a földön“ című igen mu-

lattató operett. Ajánljuk a közönség pártoló figyelmébe.

— **Az időjárást** illetőleg sajátságos helyzetben vagyunk. Ha a naptárba tekintünk be, látjuk, hogy őszi napjait számoljuk, ha pedig ki, a szabadba tekintünk, a mező letarolt, fakó területén, a száraz kórók közt, a hervadás rozsdájától vereses réteken a növények újabb hajtásainak eleven zöldje mosolyog felénk, melyeken egykedvűen legelésznek a különböző állatoknak egész csoportja. Egy párszor ugyan megpróbálta a tél magát bemutatni tisztos hólepleben, de a nap nyájas sugarainak mosolyára az enyhült idő mintegy a költő intését követé: „tedd szegre gyászatod.“ És jelenleg bár borult, de enyhe, mondhatjuk kellemes őszi napoknak örvendünk.

— **A gazdasági egyletek nagygyűlése** Budapesten a napokban ért véget. Ezuttal Baross Károly tartott előadást arról, hogy mit kell tennünk hogy a hadsereg nyers terménybeli szükségletei a gazdák által szállíttathassanak. E kérdéshez hozzászólt br. Bánffy Dezső is, elfogadásra ajánlván Baross javaslatát, ugyszintén Szentkirályi Ákos is, ki a földmívelésügyi miniszter által e tárgyban egybehívott ankettre helyezte fontosságot. Ezután a választásokra került a sor. Az egyesület elnökévé ismét gr. Desseffy Aurél, alelnökké br. Bánffy Dezső választatott meg. S végül Szentkirályi Ákos indítványára a nagygyűlés fel fogja hívni a gazdasági egyesületek figyelmét az erdélyi gazdasági egyesület által kiadott népszerű füzetekre.

— **Tudnivaló.** Bethlen község a zár alól feloldatott, mivelhogy a köröm- és szájfájás megszűnt uralkodni, tehát a folyó évi december 1-ső és 2-ikára eső országos-vásár is megtartható lesz.

— **Elveszett óra.** Ifj. Kustár Károly f. november hó 16-án, midőn délutáni 5 és 6 óra között a városházától rév-utcai lakására hazament, egy 50 frt értékű, kettős fedelű, kulcsal felhuzható ancre aranyórát zsebéből elvesztette. Ezen eset tágasabb körben is közzététetett, miért is a megtaláló ez uton is felhivatik, hogy az órát, mint talált tárgyat, a kapitányi hivatalnál anynyival is inkább jelentse be, nehogy ennek elmulasztása által a törvény súlyos következményeit utólagosan magára vonja és büntetésnek legyen kitéve.

— **Tűz.** Hétfőn este fél tizenegy órakor vészharang verte fel városunk csendjét. Ugyanis a város főterén, az ev. ref. fiúiskola területén lévő s cipész Bernád Simon által hasznbérrelt bolt-helyiségben belőlről tűz támadott, hihetőleg eldobott égő szivar vagy gyufától, vagy a kemencéből kihullott széntől — a kemence közelében lévő papír s más gyúlékony hulahékok meggyuladtak, melytől a közellevő fa-kéményajtó is tüzet kapott. A kéményből koromszikkák törtek fel, mely által a tűz észrevétetett s midőn a helyiség ajtóját feltörték, a léghuzam a tüzet még jobban nyomta ki. — A mi közben a Bándy Gy. buzgó főparancsnok vezetése alatt megjelent tűzoltók feckendőjüket a bolt belsőjébe vezették, hosszas fáradoalmak után a füsttellegen keresztültörve, a bőr s egyéb égő-anyagok, valamint a deszka-állvány lángra kapása által, hatalmas tüzet megtörték és a butoroknak egy részét is megmentették. — Itt föl kell említenünk a tűzoltók alparancsnokának, Budai Elek urnak azon önfeláldozó buzgóságát, mely szerint a feltört bolt belsejébe a füst vastag és fojtó tömegén behatolva, s sajátkezüleg vezetett feckendő gumicsővének közelbeni alkalmazása által határozólag folyt be a tűz elfojtására. — De nem hagyhatjuk megemlést nélkül azon megütközést keltett tényt sem, a midőn a tüzhöz sietett közönség a tüztől nem messze, a szabadban, több petroleumos hordót — az erre vonatkozó rendeletek dacára — látott.

— **Nyilvános köszönet.** A folyó hó 18-ik napján Bernád Simon főtéri bolt-helyiségében kiütött tüzeset alkalmából Dombora András, Krémer János, Hirsch Lipót urak 2—2 frtot, Haragay Emánuel, Boncsáneci és Haragay, Göczi Károly, Szentesi Áron, Nagy Kálmán urak 1—1 forintot, Brugovitzs Rehák, Todorovits Gergely urak 50—50 krt, összesen 12 frtot, azaz tizenkét frtot hoztak össze a vezetésem alatt álló tűzoltó-egyletnek „A tüzesetek napja“ javára. Moltók segélyezésére szívesen elismerem, nevezett dőn ezen összeg

uraknak nemes adakozásukért e helyen is hálás köszönetemet fejezem ki. — Bándy György, a deési önk. tűzoltó-egylet főparancsnoka.

— **„Erdélyi képes naptár“** az 1890-ik közönséges évre jelent meg Stein Jánosnál Kolozsvárt. Az új naptár 23 képpel, szépirodalmi közleményekkel jelent meg, s különösen gondot fordított a vásárok hibátlan kiadására. Ara 30 kr. — Ugyancsak e kiadónál „Irodai fali naptár“ is jelent meg 30 krért, mely a naptári részen kívül az erdélyi részek törvénytészéki és közigazgatási felosztását, vasuti zónatárfát, távira-tozási díjakat s egyebet tartalmaz. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Apró hírek. A királyné nevenapját a főváros és a vidék számos városa is ünnepélyesen ülte meg. A főrendiház, a képviselőház, miniszteriumok és egyéb középületeken nemzeti zászlók lengtek. — **Baross Gábor** kereskedelmi miniszter hír szerint öt újabb kereskedelmi kamara alakítását határozta el. — **Ifj. Ábrányi Kornél** tiszteletére ellenzéki képviselők és hírlapírók lakomát rendeztek a képviselőházban mondott nagy beszéde alkalmából. — **A magyar államvasutak** bevétele ez idén november 11-ig 151,316 frttal kevesebb mint tavaly. — **Magyar-Nagy-Zsombor** községben a szabadságharc ideje, tehát 40 esztendő óta nem volt iskola. Sombory Lajosnak, az Emke almásvidéki-köri elnökének és földbirtokosnak áldozatkészsége és fáradozása következtében az Emke által adott 2070 frt befektetésével a Sombory által ajándékozott telken ma már szép és kényelmesen berendezett iskola áll. E hó 18-án volt az iskola felavatása. — **A német hajóraj** Fiumében is készül látogatásokat tenni. A város tiszteletükre színházi disz előadást és bankettet rendez. — **Makón** népgyűlést tartanak a Kossuth Lajos honpolgársága dolgában. — **Ő felsége** 4 gyönyörű fehér lovat ajándékozott Vilmos német császárnak s most gyakorolják be a pompás négyes fogatot. — **Erzsébet királyné** ő felsége nevenapját Bécsben is az összes templomokban ünnepélyesen ülték meg. — **Milán király** Bécsből Párisba utazott. — **Henrik** porosz herceg az Adelsbergben tiszteletére adott ebédnél toasztot mondott Ausztria-Magyarország és Németország szövetséges uralkodóira. — **A Rothschild-féle konzorcium** több petroleumbányát vásárolt meg Galicziában s nagyobb arányban akarja folytatni azok mívelését. — **Braziliának** már csak volt császára valóságos nyugdíjazott császár lesz; adnak neki „kárterítésül“ harmadfél millió dollárt és ezenfelül 450 ezer évi nyugdíjt. A trónvesztett császári család valószínűleg Lissabonban fog letelepedni. — **Üdösszában** komoly zavarok voltak a tanuló-iffuság körében. Háromszáz tanuló részt akart venni egy Szerbiából visszatért s időközben elhunyt nihilista temetésén. A rendőrség bezárta az egyetem templomának kapuit. Erre a tanulócsapa a rendőrség ellen tüntetett. — **Margit** olasz királyné tavaszkor hír szerint látogatást tesz Berlinben, férje és fia társaságában. — **A barcelonai színház** teljesen leégett; emberélet nem esett áldozatul. — **Az orosz kormány** hír szerint intézkedéseket tesz, melyek szerint 1892-től fogva a balti tartományban a németnyelvnek minden iskolában, hivatalban, közintézetben végkép meg kell szűnni.

KÖZGAZDASÁG.

A krumplirothadás megakadályozása.

Az idei krumpliszedés többnyire esőzések mellett ment végbe s a burgonya kisebb-nagyobb része aszerint, aminő fajja, s milyen helyen volt, rothadóssá lett. E rothadás a nedves, enyhe ős befolyása alatt a téli készletekben még tovább fog haladni és sok, még ma ép, egészséges burgonya később már csak legfeljebb, sőt csak takarmányanyag értékével fog bír, mily módon vehetjük Mit tehetünk rothadásnak? Ez a kérdés nagy elejét a burgonya, főleg most, midőn egyéb tápláló fontosságú élelmisünk oly silányul ütött ki.

Mindenekelőtt szükséges, hogy a pinczébe rakás vagy bevermelés és kupacolás előtt gondosan válogassuk ki és szortirozzuk a burgonyákat; minden, még csak gyanús és a legkisebb foltocskát mutató burgonyát is félre kell tennünk,

éppugy valamennyi apró, még teljesen ki nem nőtt gumót külön kell tennünk s lehetőleg gyorsan felhasználnunk.

Ha a szortírozást a rossz időjárás miatt nem eszközölhetjük azonnal a krumpliföldön, akkor a esőr vagy félszer alkalmas hely erre, hol egyszerűen a burgonyát meg is száríthatjuk, mert ennél szárazabb a burgonya betelelés alkalmával, annál kevésbé terjed el benne a rothadás. E szortírozásnál egyszerűen alkalmunk van a legjobb vető-burgonya-készletet is biztosítani magunknak.

Ha a rothadás veszélye fenyeget, akkor a leendő vetőanyag kedvéért megtehetjük azt is, hogy oltatlan mészszel, mely csak a levegőn indult bomlásnak behintjük: a mészpor behatol a csíraüregekbe, bevonja a burgonya felszínét és elpusztítja a rothadási gombákat; s minthogy egyszerűen a nedvességet is elnyeli, hozzájárul a burgonya szárazontartásához és konzerválásához. Czél szerű e végből száraz fahamu alkalmazása is. S ez annál jobb, mert minden háznál készletben van.

De nemcsak a vetőanyagot, hanem az egész készletet is szeretnők a rothadástól megóvni. A burgonyát vagy pincékben vagy ugynevezett kupacokban (vermekben) telettjük át. A legjobb eltartási hely az, a hol a burgonya megóvatik a fagytól, kevés meleg van jelen, vagy csak csekély meleg fejlődhetik, s a hol párak és nedvesség mindig eltávolodhatnak. E feltételek pedig czél szerűen készített földkupacoknál mindig megvannak. Eleinte csak szalmával borítsuk be, melyre egy kevés földet rakunk; a kupac tetejét hagyjuk nyitva a kipárolgás végett, később egyenletesen több földet hintsünk rá s tetejét is földeljük be. Ha télen a készlet egy részét ki akarjuk szedni, ezt csak napos déli órákban te gyük. A készleteket nem szabad magasra felhalmozni, 1 és egy félméter engedhető meg legföljebb; a pincze, a míg a fagytól kell félnünk, szel lőztetve tartandó s gondoskodnunk kell a keletkező párak kihuzódásáról. Ha a pincze feneke nedves, akkor mielőtt beletesszük a burgonyát, deszkákat rakjunk rá, ha nem akarunk drága léczrostélyzatot készíteni. Rothadás elleni óvszerül a pincékben alkalmazni szokás a kikénezt. Egy cserépedényben közönséges ként gyújtunk meg, miután a kengőzők pár napig behatoltak a burgonyára újból kinyitjuk a pinczét s ez eljárást időről-időre ismételtetjük. A gengőzők pusztítólag hatnak a rothadási s egyéb gombákra s azért fö lötte nagymérvű konzerváló hatásuk van. A rothadás tekintetében gyanus burgonyát téli fekhelyükön is többször kell megvizsgálnunk, s ha kell újra kiválogatunk. Félig rothadt vagy csak kevésse megtámadott burgonyákat a rothadt helyek kivágása után még táplálékul használhatunk.

Az állatok táplálkozására a rothadt gumókat csak főtt, párolt vagy leforrázott, összegyömöszölt állapotban alkalmazzuk, még pedig szecskával vagy polyvával keverve, a mihez egy kevés darát vagy korpát is tehetünk. r—s.

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokavármegye alispánjától.

16107—1889. alisp. számhoz.

Valamennyi törvényhatósági bizottsági tag urnak.

Főispán ur öméltóságának f. hó 13 án 1394 sz. a. kelt rendelete folytán vármegyénk törvényhatósági bizottságát 1889. évi december hó 7 ik napján d. u. 4 órakor tartandó rendkívüli közgyűlésre ezzel összehívom.

Ezen rendkívüli közgyűlés tárgysorozata a következő lesz:

1. vége Belügyi m. kir. miniszter urnak a f. év natosítása iránt tartandó általános tisztújítás fogat.

2. A központi 900 számú körrendelete. nyugdíjválasztmányok, az elő-, igazoló- és tisztiszólamási-, községjegyzői szigorúgyi-, adófelkórházi-, tenyészbika vizsgáló- és statóállítási-, zottságok részben újból alakítása, részben kiej szítése.

3. Fodor Sándor törvényhatósági állatorvosnak segélyezése iránti folyamodványa.

4. Bárány Diószegi Géza törvényhatósági főjegyzőnek nyugdíjaztatása iránti folyamodványa.

5. A deési honvédségi laktanya kibővítése céljából beszerzett tervezet és a célba vett építkezések megállapítására kiküldött vegyes-bizottság jkvi megállapodásai.

6. Borsodvármegye közönségének a marhaleveleknek közvetlenül a kir. adóhivatalok által leendő kiadása iránti felirata.

7. Ugocsavármegye közönségének a betegápolási pótadó általánosítása és országossá tétele tárgyában kelt felirata.

8. Szamosújvár szab. kir. város és több község 1390. évi költségvetése.

9. Több község 1890. évi pótköltségvetése.

10. Deésakna nagyközségnek a magyar államtól megvásárolt ingatlanok felett kötött adásvévesi szerződése.

11. Nagyiklód község képviselőtestületének határozata, mely szerint a Kupsa Tóni volt községi bírót terhelő 32 frt vicinális közmunka váltásdíj térítvény megfizetése alól nevezettet felmenti.

12. Galgó, Blenke Polyán, Gosztilla és Falkusa községek képviselőtestületeinek a Deésen létesítendő leányárvaház segélyezése iránti határozatai.

13. Deés város és Jakab Károly között egy ház hely bérlete felett kötött szerződés.

14. Deés városának a vásárok alkalmával felállítandó sátrakhoz szükséges anyagokért szedhető díjak iránti szabályrendelete.

15. Árokajka községnek Lochner János segélyezése iránti határozata.

Miről a törvényhatósági bizottsági tag urakat oly felkéréssel értesitem, hogy a fent jelzett időben a vármegye székháza tanácskozási termében megjelenni sziveskedjenek.

Deésen, 1889. évi november hó 21-én.

Szarvadi Pál,
kir. tanácsos alispán.

Szolnok Dobokavármegye főispánjától.

1345—1889. eln.

3—3

Pályázati felhívás.

A folyó év végén bekövetkezendő általános tisztújítás alkalmával az 1886. évi XXI. t.-cz. 80. §-a értelmében kinevezés által betöltendő következő állásokra nyitok pályázatot:

1. Vármegyei főorvosi, évi 800 frt fizetés és 200 frt utiátalánnyal;

2. a vármegyei állatorvosi, évi 400 frt fizetés és 200 frt utiátalánnyal;

3. a vármegyei főszámvevői, évi 1000 frt fizetés és 300 frt lakbérrel;

4. a vármegyei alszámvevői, évi 800 forint fizetés és 200 frt lakbérrel;

5. a szamosújvári, deési, kékesi, csákgörbői, magyarlápasi, nagyilondai járás orvosi, egyenként 400 frt évi fizetés és 150 frt utiátalánnyal;

6. 4 járási irnoki, egyenként évi 400 frt fizetés és 70 frt lakbérrel javadalmazott állásokra.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásokra pályázni kívánnak, hogy az 1883. évi I. törvény-cikknek megfelelően felszerelt pályázati folyamodványukat én hozzám, folyó évi december hó 5-ikéig terjesszék be.

Deésen, 1889. október hó 23-án.

Br Bánffy Dezső, s. k.
főispán.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:
KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Sz. 9039—1889.

(284)1—2

Pályázati felhívás.

A lemondás következtében megüresedett kápolnok-monostori segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek. A magyarnyelven jártas és pályázni kívánó egyének szülőkkel tesztolgalati s erkölcsi bizonyítványok-december 1-én pályázati kérelmeket folyó évi küldjék be hozzám, 4-én délig adják vagy A választás f. évi

gel 9 órakor lesz Kápolnok-Monostoron a körjegyzői irodában.

M.-Lápos, 1889. november 17-én.

Vass Imre,
főszolgabíró.

Sz. 1209—1889. Dvt.

2—2(277)

Árverezési hirdetmény.

Deés városa részére felsőbb helyen engedélyezett köveztvám-szedési-jog 1890. évi január hó 1-től 1894. évi december hó 31. napjáig bezárólag, tehát 5 egymásutáni évre haszonhérbe lévén adandó, e célból a városi képviselőtestületnek idei 147. jkvi számú határozata alapján f. év december hó 2-ik napjának d. e. 10 órájára a tanácsház nagytermében megtartandó nyilvános árverezést tűzök ki.

Ezen körülményt azzal hozom köztudomásra, hogy az árverezési feltételek s az ezek kiegészítő részét képező vámszabályzat a hivatalos órák alatt alulirotnál megtekinthetők.

A kikiáltási ár a következő:

1. A Szamoson levő hidnál felállított sorompóra nézve 1776 frt.

2. A révutezára, továbbá a Kis-Somkut felől jövő uttal érintkező utcákta nézve 707 frt 50 kr.

3. A Kodor-utezára nézve 251 frt.

4. A nagy-király-utca és a rózsahegy alatti utcára nézve 700 frt.

Első sorban külön-külön fog a felsorolt vámvonalakra nézve az árverezés megtartatni, minek megtörténte után az összes vámvonalak együttesen is árverezés alá fognak bocsáttatni.

Mindkét rendbeli árverezésnél a szóbeli eljárás megkezdése előtt írásbeli zárt ajánlatok is benyújthatók az árverező-biztos kezéhez.

Az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árak 20%-át képező bánatpénz az árverező-biztos kezéhez leteendő, vagy a zárt ajánlat mellé csatolandó.

Deés város Tanácsától. 1889. november 15.

Ilosvai Jenő,
polgármester helyett.

Sz. 6190.—1889. tkvi.

(285)1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A deési m. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a deési takarékpénztár végrehajthatónak Ilyés Gábor végrehajtást szenvedő elleni 450 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a deési m. kir. törvényszék (a deési kir. járásbíró) területén lévő, Kozárvár községében fekvő, a kozárvári 69. sz. tljkvbn A I. 1. 2. rendsz. a. foglalt, és pedig az 1. rend és 3031. hrsz. faház és kertre 655 ft, a 2. rend 703/1, 703/2, 704 és 705. helyrsz. ingatlanra 263 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi december hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor Kozárvár községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtható kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis egyenként készpénzben, vagy az 1881 ik LX. t.-cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Deés, 1889. évi szept. hó 25. napján.

A deési m. kir. trszék, mint tlkvi hatóság.

Németh,
kir. trszéki bíró.